

บทที่ 1

บทนำ

หลักการและเหตุผล

การจัดเก็บภาษีอากร (Tax Imposition) เป็นวิธีการอย่างหนึ่งของรัฐบาลทุกประเทศ ทั่วโลกเพื่อสร้างรายได้ สำหรับค่าใช้จ่ายต่างๆ (Government Expenditure) ที่เกี่ยวกับการทำนุบำรุง และพัฒนาประเทศ เช่น ค่าซ่อมแซมถนนต่างๆ เงินเดือนข้าราชการ ค่ารักษาพยาบาลและการศึกษา หรือค่าใช้จ่ายประจำปีที่เป็นงบประมาณของกองทัพในการป้องกันประเทศเป็นต้น หากพิจารณาถึง ความหมายในทางเศรษฐศาสตร์ การเก็บภาษี หมายถึง วิธีการอย่างหนึ่งในการเคลื่อนย้ายทรัพย์จากภาคเอกชน(Taxation is one method of transferring resources from the private to the public sector) นั้นคือธุรกิจห้างร้านต่างๆ ไปสู่ภาครัฐบาล ซึ่งในที่นี้คือรัฐบาล¹ ดังนั้นภาษีอากรจึงเป็นรายได้ที่ รัฐบาลบังคับเก็บจากประชาชน โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมาย โดยไม่คำนึงถึงผลตอบแทนที่ผู้จ่าย เงินภาษีอากรจะได้รับและเป็นรายได้ที่มีบทบาทและความสำคัญมากที่สุด เพราะนอกจากจะทำ รายได้ให้แก่รัฐบาลเป็นจำนวนมากแล้ว ภาษีอากรยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการดำเนินการของ รัฐบาลเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางเศรษฐกิจสังคมและการเมืองได้ด้วย

กรมสรรพากรเป็นกรมหนึ่งที่มีภาระหน้าที่ในการจัดเก็บภาษีอากรเป็นหลัก โดยดำเนิน การจัดเก็บภาษีอากรตามประมวลกฎหมายและกฎหมายอื่น ได้แก่ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษี เงินได้นิติบุคคล ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ ภาษีเงินได้ปัตroleiyen ในประเทศไทยภาษี เงินได้นิติบุคคลเป็นภาษีที่ทำรายได้ให้แก่รัฐมากภาษีหนึ่ง และนับเป็นภาษีที่มีบทบาทสำคัญใน ระบบภาษีอากรไทยมากขึ้นทุกขณะ ทั้งในแง่ของการเป็นแหล่งรายได้และการเป็นเครื่องมือทาง ภาษีอากรของรัฐ จากการวิเคราะห์การจัดเก็บภาษีสรรพากร 9 เดือน (ตุลาคม 2542-มิถุนายน 2543) กรมสรรพากรสามารถจัดเก็บรายได้ทั้งสิ้น 341,405 ล้านบาท ปรากฏว่า ภาษีเงินได้นิติบุคคล สามารถจัดเก็บภาษีได้ 101,611 ล้านบาท ซึ่งถือว่ามีผลการจัดเก็บภาษีได้มากกว่าการจัดเก็บภาษี

¹ พนิต ชีรภพวงศ์ “หลักการและนโยบายภาษี” สรรพากรสาส์น (มีนาคม 2543), หน้า 49

ทางตรงประเภทอื่น (ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดاجัดเก็บได้ 70,039 ล้านบาท และภาษีธุรกิจเฉพาะจัดเก็บได้ 13,871 ล้านบาท)²

ภาษีเงินได้นิติบุคคล (Corporate Income Tax) หรือที่ตามประมวลรัษฎากร เรียกว่าภาษีเงินได้เก็บจากบริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล จัดเป็นภาษีทางตรง (Direct Tax)³ ที่มุ่งเก็บจากฐานเงินได้ซึ่งผู้เสียภาษีไม่สามารถผลักภาระภาษีไปให้ผู้ใดอีก ถือเป็นภาษีที่เหมาะสมและให้ความเป็นธรรมแก่ผู้เสียภาษีมากกว่าภาษีประเภทอื่น การจัดเก็บโดยทั่วไปจะเรียกเก็บจากฐานกำไรของบริษัทหรือนิติบุคคลอื่นบางประเภท ดังนั้น ภาษีเงินได้นิติบุคคลนี้ในบางครั้งจึงเรียกว่าภาษีกำไร (Profit Tax) ในประเทศไทย การจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลมีหลายวิธี แต่ที่ถือเป็นรายได้หลักที่สำคัญของประเทศไทยส่วนใหญ่นั้น มาจากการจัดเก็บที่คำนวณจากฐานกำไรสุทธิที่ได้จากการประกอบกิจการหรือเนื่องจากการประกอบกิจการของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชี

วิธีการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามประมวลรัษฎากรมีดังนี้ การเสียภาษีโดยยื่นรายการประเมินตนเอง (Self-assessment) การเสียภาษีโดยถูกหักไว้ ณ ที่จ่าย (Withholding Tax) การเสียภาษีโดยการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่ประเมิน (Authoritative-assessment) เนื่องจากภาษีอากรเป็นรายได้ที่สำคัญของรัฐ ที่ต้องจัดเก็บมาจากผู้ที่ถูกกำหนดให้เสียภาษีอากรซึ่งถือว่าเป็นการบังคับโดยกฎหมาย จึงต้องมีมาตรการทางกฎหมายซึ่งให้อำนาจแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการต่างๆเพื่อให้รัฐสามารถจัดเก็บภาษีอากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การตรวจสอบไตรส่วน การติดตามจัดเก็บภาษี และการประเมินภาษี เป็นต้น

การออกหมายเรียกตรวจสอบไตรส่วนเป็นกระบวนการตรวจสอบการเสียภาษีอากร กระบวนการนี้ที่รัฐนำมาใช้เป็นเครื่องมือเพื่อให้มีการเสียภาษีอากรอย่างถูกต้อง ดังนั้นการออกหมายเรียกตรวจสอบไตรส่วนจึงเป็นวิธีการเพื่อให้ได้ความจริงว่า ผู้ถูกออกหมายเรียกนั้นเสียภาษีไว้ถูกต้องครบถ้วนหรือไม่ หากที่จะออกหมายเรียกกฎหมายวางแผนหลักไว้ว่ากรณีที่เจ้าหน้าที่ประเมินนิเทศอันควรเชื่อว่า ผู้ได้แสดงรายการตามแบบที่ยื่นไว้ไม่ถูกต้องตามความเป็นจริงหรือไม่ บริบูรณ์ ให้เจ้าหน้าที่ประเมินมีอำนาจออกหมายเรียกผู้นั้นมาไตรส่วนได้⁴ โดยมีวัตถุประสงค์

² กลุ่มงานประมาณการภาษี สำนักแผนภาษี “วิเคราะห์ผลการจัดเก็บภาษีสรรพากร” สรรพากรสาส์น (กรกฎาคม 2543), หน้า 91

³ สุเทพ พงษ์พิทักษ์ “การวางแผนภาษีอากร” (กรุงเทพฯ:สำนักงานวิชิตาทนายความบัญชีและธุรกิจ 2540), หน้า 143

⁴ พลประดิษฐ์ ฤทธิรักษ์ “คดีเหตุแห่งการตรวจสอบภาษีอากรข้อเตือนใจผู้ประกอบการ” สรรพากรสาส์น (มีนาคม 2538), หน้า 66-67

เพื่อป้องกันและปราบปรามการหลบหนีและหลีกเลี่ยงภัยเพื่อจัดเก็บภาษีให้ถูกต้องตามความเป็นจริงอีกทั้งก่อให้เกิดความเป็นธรรมในสังคม ทั้งนี้เมื่อมีการตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่ประเมินการเสียภาษีจากฐานกำไรสุทธิยังคงพบประเด็นความผิดที่เกิดขึ้นซ้ำๆ กันอยู่เสมอ แม้ว่าจะมีการนำภาษีเงินได้นิติบุคคลมาใช้จัดเก็บเป็นเวลานานแล้ว

จากข้อมูลการออกหมายเรียกตรวจสอบภาษีเงินได้นิติบุคคลของฝ่ายสืบสวนและตรวจสอบภาษีอากร สำนักงานสรรพากรจังหวัดเชียงราย ระหว่างปี พ.ศ. 2540-2542 จากบริษัท และห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล (ก.ง.ด.50) จำนวนประมาณ 2,100 ราย⁵ พนวจจากการออกหมายเรียกตรวจสอบภาษีเงินได้ นิติบุคคลและตรวจสอบเสร็จล้วนแล้ว จำนวน 60 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.9 ผลการตรวจพบประเด็นความผิดทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 100 เป็นผลให้มีกำไรสุทธิสูงขึ้นหรือผลขาดทุนสุทธิดอกลง นิติบุคคลซึ่งต้องเสียภาษีอากรเพิ่มเติมคิดเป็นร้อยละ 80-90 จึงทำให้นิติบุคคลต้องรับโทษทั้งทางแพ่งและทางอาญา ก่อให้เกิดภาระทางด้านรายจ่ายเพิ่มขึ้นทั้งเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม ซึ่งเป็นภาระผูกพันที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ทำให้ธุรกิจต้องสูญเสียทั้งเวลาและเงินจำนวนมาก

ผู้ศึกษาจึงสนใจศึกษาว่าประเด็นที่ทำให้นิติบุคคลต้องถูกออกหมายเรียกตรวจสอบและพบประเด็นความผิดอยู่เสมอโดยจะได้วิเคราะห์ลักษณะประเด็นความผิดที่ตรวจพบเพื่อหาวิธีป้องกันไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดซ้ำอีกและหากเป็นความผิดที่เกิดขึ้นเนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงหรือความไม่เข้าใจในข้อกฎหมาย ผู้ศึกษาจะได้ให้ข้อแนะนำและข้อสังเกตประกอบไปด้วยเพื่อนิติบุคคลจะได้มีความรู้ความเข้าใจข้อกฎหมายให้ถูกต้องยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ในการศึกษา

- เพื่อวิเคราะห์ประเด็นความผิดที่พบจากการออกหมายเรียกตรวจสอบภาษีเงินได้ นิติบุคคล
- เพื่อเสนอแนะแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องในการเสียภาษีเงินได้ นิติบุคคลและการจัดทำบัญชีให้ถูกต้องตามประมวลรัษฎากร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- ทำให้ทราบถึงสาเหตุประเด็นข้อผิดพลาดที่ตรวจพบจากการออกหมายเรียกตรวจสอบภาษีเงินได้ นิติบุคคลของ สำนักงานสรรพากรจังหวัดเชียงราย ระหว่างปี พ.ศ. 2540-2542
- ทำให้สามารถนำข้อผิดพลาดที่ตรวจพบมาแก้ไขเป็นแนวทางในการกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการในการจัดทำบัญชีและการเสียภาษีเงินได้ นิติบุคคลได้อย่างถูกต้องต่อไป

⁵ สำนักงานสรรพากรจังหวัดเชียงราย “ทะเบียนคุณการขึ้นแบบ ก.ง.ด.50”